[1962 SCR (3) 305]

దేవా ప్రసాద్ సింగ్ చౌధురి మరియు ఇతరులు

వర్సెస్

పాట్నా హైకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి మరియు న్యాయమూర్తులు

(దాస్, ఎస్.కె.సిన్హా, భువనేశ్వర్ పి.జె.సర్కార్, ఎ.కె.అయ్యంగార్, ఎస్.రాజగోపాలముధోల్కర్, జె.ఆర్.)

ముక్తార్- సివిల్ కోర్టులో ప్రాక్టీస్ చేసే హక్కు -లీగల్ ప్రాక్టికల్స్ యాక్ట్, 1879 (1879 XVIII), సెక్షన్.9, 11-పాట్నా హైకోర్టు యొక్క జనరల్ రూల్స్ అండ్ సర్క్యులర్ ఆర్డర్స్, అధ్యాయం 3 పార్ట్ 7, పుట 2.

లీగల్ ప్రాక్టీషనర్స్ యాక్ట్, 1879లోని సెక్షన్ 9 ప్రకారం ముక్తార్ ను ఏదైనా సివిల్ కోర్టులో "ప్రాక్టీస్" చేయడానికి అర్హత ఉంది. 11 సబార్డినేట్ కోర్టుల్లో పనిచేస్తున్న ముక్తార్ల విధులు, అధికారాలు, విధులు ఏవి అని నిబంధనలు రూపొందించే అధికారం హైకోర్టుకు ఉంది. సెక్షన్ 1 1 కింద రూపొందించిన రూల్ 2 ప్రకారం ముక్తార్షాల్ "స్వభావాన్ని తెలియజేయడానికి" తప్ప ఏ సివిల్ కోర్టును ఉద్దేశించి ప్రసంగించడానికి అనుమతించబడదు. మరియు అతని దరఖాస్తు యొక్క ప్రభావం లేదా ఏదైనా చట్టపరమైన వాదనను అందించడం లేదా కోర్టు అనుమతి లేకుండా ఏదైనా సాక్ష్యాన్ని పరిశీలించడం. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19(1) (జి) ప్రకారం తమ హక్కులపై అకారణమైన పరిమితి ఆర్ 2 ఉందని పిటిషనర్లు వాదించారు.

చట్టంలోని సెక్షన్ 9, 1లను కలిపి చదవాలని, సెక్షన్ 9 కింద ఇచ్చిన 'ఆచరించే' హక్కును సెక్షన్ 11 కింద పేర్కొన్న ముక్తార్ల విధులు, అధికారాలు, విధుల నుంచి విడదీయలేమని పేర్కొంది. ముక్తార్ యొక్క విధులు, అధికారాలు మరియు విధులు ఏమిటో ప్రకటించడంలో ఉన్నత న్యాయస్థానం తన నియమాల ద్వారా సివిల్ కోర్టులలో వారి అభ్యాస హక్కును క్రమబద్ధీకరించే విధంగా వారిని విభజించవచ్చు, మరియు ఈ చట్టం ప్రకారం అనుమతించిన విధంగా వృత్తిని నిర్వహించే వారి ప్రాథమిక హక్కును ఉల్లంఘించడం కాదు.

అశ్వినీ కుమార్ ఘోష్ వర్సెస్ అరబిందా బోస్, (1933) ఎస్.సి.ఆర్.

అసలు అధికార పరిధి: 1958 యొక్క పిటిషన్ నెంబరు 11 7.

భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 ప్రకారం ప్రాథమిక హక్కుల అమలుకు ముందు పిటిషన్.

పిటిషనర్ల తరఫున ***ఆర్కే గార్గ్, రామమూర్తి ఎస్ సీ అగర్వాల్, డీపీ సింగ్*** వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాది హాజరు కాలేదు.

1961 ఆగస్టు 29.

కోర్టు తీర్పును వెలువరించినది ***ఎస్.కె. డీఏలు, జె.***

ఇది పాట్నాలోని బిహార్ స్టేట్ ముక్తార్స్ అసోసియేషన్ తరఫున, దాని ఉపాధ్యక్ష, ప్రధాన కార్యదర్శి తరఫున దాఖలైన రిట్ పిటిషన్. ఈ పిటిషన్ లో ప్రతివాదులుగా పేర్కొన్న పాట్నా హైకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి, న్యాయమూర్తులు హాజరు కాకపోవడంతో ఈ పిటిషన్ పై విచారణ జరిగింది.

పాట్నా హైకోర్టు 1922లో లీగల్ ప్రాక్టికల్స్ యాక్ట్ 1879లోని సెక్షన్ 11 (1879 యాక్ట్ 13) కింద చేసిన కొన్ని నిబంధనలు ఇకపై సబార్డినేట్ కోర్టుల్లో ప్రాక్టీస్ చేస్తున్న ముక్తార్ల అధికారాలు, విధులకు సంబంధించి చెల్లవని పిటిషనర్లు వాదించారు. ఎందుకంటే అవి భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19(1)(జి) కింద హామీ ఇవ్వబడిన పిటిషనర్ల యొక్క ఆర్థిక హక్కులను ఉల్లంఘిస్తాయి మరియు వాటిని రక్షించబడవు. (6) అందులో. ముఖ్యంగా పిటిషనర్లు చట్టంలోని సెక్షన్ 11 ప్రకారం హైకోర్టు ఇచ్చిన 2వ నిబంధన చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ పాట్నాలోని హైకోర్టు (సివిల్) 1922 నాటి జనరల్ రూల్స్ అండ్ సర్క్యులర్ ఆర్డర్స్ పార్ట్ 3లో పొందుపరిచారు. పైన పేర్కొన్న రూ.2 రాజ్యాంగ విరుద్ధమని, చెల్లదని పేర్కొంటూ ఈ హైకోర్టు తగిన రిట్, ఆదేశాలు లేదా ఉత్తర్వులు జారీ చేయాలని పిటిషనర్లు కోరారు. వెషాల్ ప్రస్తుతం నియమాన్ని చదివాడు; కానీ అలా చేయడానికి ముందు వివాదంలో లేని కొన్ని విషయాలను చెప్పవచ్చు.

బీహార్ రాష్ట్రంలో ముక్తార్ల ప్రయోజనాలను పరిరక్షించాలనే ఉద్దేశంతో 30 ఏళ్ల క్రితం బీహార్ స్టేట్ ముక్తార్స్ అసోసియేషన్ ఏర్పడిందని పిటిషనర్లు పేర్కొన్నారు.పాట్నాలోని ఉన్నత

న్యాయస్థానానికి లోబడే కోర్టుల్లో ప్రాక్టీస్ చేస్తున్న ముక్తార్ల ప్రయోజనాలను పరిరక్షించాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఈ అసోసియేషన్ ఏర్పడిందని, దాని వివిధ వార్షిక సమావేశాలలో 3వ అధ్యాయంలో ఆ సంఘం హైకోర్టు విధించిన పరిమితిని తొలగించాలని తీర్మానాలను తిరస్కరించిందని పిటిషనర్లు పేర్కొన్నారు. ఆర్. 2 సబార్డినేట్ సివిల్ కోర్టుల్లో ప్రాక్టీస్ చేసే ముక్తార్ల హక్కుపై పైన పేర్కొన్నది.

హైకోర్టు ఆ ఆంక్షలను తొలగించలేదు. 1958 జులై 27న జరిగిన అసోసియేషన్ అత్యవసర కార్యనిర్వాహక కమిటీ సమావేశంలో అది జరిగింది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 ప్రకారం సుప్రీంకోర్టును రద్దు చేయాలని తీర్మానించారు.ఆ తీర్మానానికి అనుగుణంగా ప్రస్తుత రిట్ పిటిషన్ దాఖలైంది.

ముక్తార్ ల నమోదు చట్టంలోని కొన్ని నిబంధనల ప్రకారం చేయబడుతుంది, దీని గురించి ఇప్పుడు చట్టం యొక్క 3 వ సెక్షన్ కింద ప్రస్తావించాలి "సబార్డినేట్ కోర్టు" అంటే 1850 యొక్క చట్టం 9 లేదా 1865 యొక్క చట్టం 11 ప్రకారం స్థాపించబడిన స్మాల్ కాజ్ కోర్టులతో సహా అన్ని న్యాయస్థానాలు హైకోర్టుకు లోబడి ఉంటాయి. లీగల్ ప్రాక్టీషనర్ అంటే న్యాయవాది, వకీల్ లేదా ఏదైనా హైకోర్టు అటార్నీ, ప్లీడర్, ముక్తార్ లేదా రెవెన్యూ ఏజెంట్. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం సబార్డినేట్ కోర్టుల్లో ముక్తార్లుగా ఉండటానికి సరైన వ్యక్తుల అర్హతలు, ప్రవేశం, ధ్రువీకరణ పత్రాలతో సహా సంబంధిత విషయాలకు సంబంధించి చట్టానికి అనుగుణంగా ఎప్పటికప్పుడు నిబంధనలను రూపొందించే అధికారం హైకోర్టుకు ఉంది. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం హైకోర్టు నిర్దేశించిన సబ్జెక్టుల్లో ఉత్తీర్ణత సాధించినట్లు హైకోర్టు ఏర్పాటు చేసిన కమిటీ నుంచి ధ్రువీకరణ పత్రాన్ని సమర్పించే అవకాశం కల్పించింది. హైకోర్టుకు దిగువన ఉన్న కోర్టుల్లో ప్రాక్టీస్ చేయడానికి ముక్తార్ గా పనిచేశాడు. రూల్ 10లో ఏయే సబ్జెక్టుల్లో పరీక్ష నిర్వహించాలో పొందుపరిచారు. ఈ పరీక్షను ముక్తార్షిప్ పరీక్ష అని పిలిచేవారు. ఇది 1947-48 సంవత్సరంలో కొంతకాలం రద్దు చేయబడింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం పైన పేర్కొన్న నిబంధనల ప్రకారం ప్రవేశానికి అవసరమైన పరీక్షలో ఉత్తీర్ణులైన ముక్తార్లకు సర్టిఫికెట్ల మంజూరుకు హైకోర్టు ప్రత్యేక నిబంధనలు రూపొందించింది. అలాంటి సర్టిఫికెట్ల వార్షిక పునరుద్ధరణకు కూడా సెక్షన్ 7 అవకాశం కల్పించింది. అందువల్ల

పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది వాదన ప్రధానంగా పీఆర్వోపై ఆధారపడి ఉంది. 9 వ అధ్యాయం యొక్క దర్శనాలు మరియు వాటిని పూర్తిగా ఉటంకించాలి:

"సెక్షన్ 7 కింద జారీ చేసిన ధృవీకరణ పత్రాన్ని కలిగి ఉన్న ప్రతి ముఖ్తార్ అందులో పేర్కొన్న ఏదైనా సివిల్ లేదా క్రిమినల్ కోర్టులో నమోదు చేసుకోవడానికి దరఖాస్తు చేసుకోవచ్చు. దీనికి సంబంధించి హైకోర్టు ఎప్పటికప్పుడు విధించే నిబంధనలకు లోబడి ప్రిసైడింగ్ జడ్జి ఆయనను నమోదు చేయాలి. ఆ తరువాత అతను అటువంటి సివిల్ కోర్టు మరియు దాని క్రింది ఏ న్యాయస్థానంలోనైనా ముక్తార్ గా ప్రాక్టీస్ చేయవచ్చు మరియు (క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క నిబంధనలకు లోబడి) అటువంటి ఏదైనా క్రిమినల్ కోర్టులో మరియు దాని క్రింది ఏ కోర్టులోనైనా హాజరు కావచ్చు, వాదించవచ్చు మరియు వ్యవహరించవచ్చు."

సెక్షన్ 10 ప్రకారం ప్రస్తుతానికి ఈ చట్టం లేదా అమలులో ఉన్న మరే ఇతర చట్టం ప్రకారం తప్ప, సెక్షన్ 7 కింద జారీ చేసిన ధృవీకరణ పత్రాన్ని కలిగి ఉండి, అటువంటి కోర్టులో లేదా అది సబార్డినేట్ అయిన ఏదైనా కోర్టులో నమోదు చేయబడితే తప్ప ఏ వ్యక్తి కూడా ఏ కోర్టులోనూ ముక్తార్ గా ప్రాక్టీస్ చేయకూడదు. ఆ తర్వాత 1 1 1 కింద ఈ నిబంధనను రూపొందించారు. ఈ విభాగం ఈ పదాల్లో ఉంది.

సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్లో ఏదైనా ఉన్నప్పటికీ, సబార్డినేట్ కోర్టుల్లో ప్రాక్టీస్ చేస్తున్న ముక్తార్ల విధులు, అధికారాలు, విధులు, రాయల్ చార్టర్ ద్వారా ఏర్పాటు చేయని హైకోర్టు విషయంలో హైకోర్టు ఎప్పటికప్పుడు నిబంధనలు రూపొందించవచ్చు. అలాంటి కోర్టులో."

సబార్డినేట్ కోర్టుల్లో పనిచేస్తున్న ముక్తార్ల విధులు, అధికారాలు, విధులను నిర్వచిస్తూ పాట్నా హైకోర్టు పలు నిబంధనలు రూపొందించింది. ఈ నియమాలలో ఒకటి ఆర్.2, ఇది 'ఈ పదాలలో.

"నియమం 2: ఒక ముఖ్తార్ తన దరఖాస్తు యొక్క స్వభావం మరియు ప్రభావాన్ని తెలియజేయడానికి లేదా ఏదైనా చట్టపరమైన వాదనను అందించడానికి లేదా కోర్టు యొక్క అనుమతి లేకుండా ఏదైనా సాక్ష్యాన్ని

పరిశీలించడానికి తప్ప ఏ సివిల్ కోర్టును ఉద్దేశించి ప్రసంగించడానికి అనుమతించబడదు."

పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది వాదన ఇది. సెక్షన్ 7 కింద జారీ చేసిన ధృవీకరణ పత్రాన్ని కలిగి ఉన్న ప్రతి ముఖ్తార్ కు హైకోర్టుకు లోబడి ఏదైనా సివిల్ లేదా క్రిమినల్ కోర్టుల్లో నమోదు చేసుకునే హక్కును ఇస్తుందని, నిబంధనలకు అనుగుణంగా నమోదు చేసుకున్న తర్వాత, ఏ సివిల్ కోర్టులోనైనా, 'దాని కింద ఉన్న కోర్టుల్లో' ఆసాముక్తార్ ప్రాక్టీస్ చేసే హక్కు ఆయనకు ఉందని, దీనికి హాజరయ్యే హక్కు ఉందని ఆయన వాదించారు. ఏదైనా క్రిమినల్ కోర్టులో వాదించడం మరియు వ్యవహరించడం. పిటిషనర్ల కోసం వాదించిన ఈ ఆచరణ హక్కును అమలు చేయలేమని, 11వ అధికరణ ప్రకారం కోర్టుల్లో ప్రాక్టీస్ చేస్తున్న ముక్తార్ల విధులు, అధికారాలు, విధులు ఏమిటో ప్రకటించే అధికారం హైకోర్టుకు లేదని, సెక్షన్ 9 ఇచ్చిన హక్కును హరిస్తూ తీర్పు వెలువరించే అధికారం హైకోర్టుకు లేదన్నారు. ముక్తార్ తన దరఖాస్తు స్వభావాన్ని, ప్రభావాన్ని తెలియజేయడానికి లేదా కోర్టుల అనుమతి లేకుండా ఏదైనా చట్టపరమైన వాదనను అందించడానికి లేదా ఏదైనా సాక్ష్యాన్ని పరిశీలించడానికి తప్ప సివిల్ కోర్టులను ఉద్దేశించి ప్రసంగించడానికి ముక్తార్ కు ఉన్న హక్కును ఈ నియమం హరించి వేస్తుందని అతని వాదన. అతను మొదట వాదించాడు, ఈ నియమం మితిమీరి ఉందని; రెండోది, ఆర్టికల్ 11 కింద నియమ నిర్మాణ అధికారం, ఆర్ట్ కింద హామీ ఇవ్వబడిన హక్కుపై అహేతుకమైన పరిమితి. రాజ్యాంగంలోని 19(1)(జి).

నిర్ణయం తీసుకోవడానికి సరళమైన ప్రశ్న ఏమిటంటే: చట్టంలోని సెక్షన్ 11 ప్రకారం హైకోర్టుకు ఇచ్చిన అధికారాలకు మించి ఈ నిబంధన ఉందా? ఈ నిబంధన చట్టవిరుద్ధ చట్టమైతే పిటిషనర్ల ప్రాథమిక హక్కుల ఉల్లంఘన జరగలేదని స్పష్టమవుతోంది. ఈ చట్టం ద్వారా సబార్డినేట్ కోర్టులో ప్రాక్టీస్ చేసే హక్కును కాలరాస్తున్నారు. మా ముందు జరిగిన వాదనల్లో చట్టంలోని 11వ అధికరణ రాజ్యాంగ చెల్లుబాటును సవాలు చేయలేదు. ముక్తార్ల ఆచరణ హక్కును క్రమబద్ధీకరించడానికి హైకోర్టును విభజించిన సరైన నిర్మాణంపై విచక్షణారహితమైన

పరిమితి .చట్టంలోని సెక్షన్ 11 ప్రకారం ఆర్.2ను తొలగించడం సమర్థనీయం కాదని మా ముందు ఉన్న ఫిర్యాదు.కాబట్టి ఈ నిబంధన చట్టంలోని సెక్షన్ 11 ఇచ్చిన అధికారాలకు మించి ఉందా లేదా అనేది మాత్రమే మనం పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన ప్రశ్న. అరాచక పాలన స్పష్టంగా ఆ అధికార పరిధిలోనే ఉందని మనకు అనిపిస్తోంది. పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాదులు.. సెక్షన్ 9లో పేర్కొన్న విధంగా ఆచరించే హక్కుకు, 1వ అధ్యాయంలో పేర్కొన్న విధులు, అధికారాలు, విధులకు మధ్య వ్యత్యాసాన్ని చూపడానికి ప్రయత్నించారు. అశ్విని కుమార్ ఘోష్, మరో వ్యక్తి మెజారిటీ నిర్ణయంపై ఆధారపడి ఉన్నారు. అరబిందా బోస్ మరియు మరొక (1) ప్రాక్టీస్ చేసే హక్కు అంటే సబార్డినేట్ కోర్టుల్లో సాక్షుల తరఫున హాజరయ్యే మరియు వాదించే హక్కు అని వాదించాడు; సబార్డినేట్ కోర్టుల్లో ప్రాక్టీస్ చేస్తున్న ముక్తార్ల విధులు, అధికారాలు, విధులకు సంబంధించి చట్టంలోని సెక్షన్ 11 కింద నిబంధనలు రూపొందించే అధికారం హైకోర్టుకు ఉందని అర్థం. 9 నియమాలను రూపొందించడం ద్వారా, కానీ అది ఆ హక్కును కుదించజాలదు; అందువలన ముక్తార్లకు సివిల్ కోర్టుల్లో వాదించే హక్కును హైకోర్టు కల్పించినప్పుడు, అది సెక్షన్ 11 ఇచ్చిన అధికారానికి మించి పని చేసింది.

ఈ వాదన సరైందని మనం అంగీకరించ లేకపోతున్నాం. చట్టంలోని 9, 1 సెక్షన్లను కలిపి చదవాలని, సెక్షన్ 9ఏఎస్ ఇచ్చిన ఆచరణ హక్కును పరిగణనలోకి తీసుకోవడం సరికాదన్నారు. 1 వ అధ్యాయంలో పేర్కొన్న ముక్తార్ల విధులు, అధికారాలు, విధుల నుంచి విడిపోయింది. ఒక విభాగం సంపూర్ణ హక్కును ఇస్తుందని, మరో విభాగం ఆ హక్కును అమలు చేయడానికి నియమాలను రూపొందించడానికి మాత్రమే అధికారం ఇస్తుందని పండిత న్యాయవాది ఈ రెండు విభాగాలను చదువుతున్నారు. అది, రెండు విభాగాలను సరిగ్గా చదవడం అని మేము అనుకోవడం లేదు. సివిల్ కోర్టుల్లో ముక్తార్ కు ఉన్న హక్కుకు, ఏ నేరస్థుడికైనా హాజరయ్యే, వాదించే, వ్యవహరించే హక్కుకు మధ్య సెక్షన్ 9 ప్రకారం విభజన జరగడం గమనార్హం. న్యాయ స్థానం.9వ అధికరణ ప్రకారం ప్రతి ముఖ్తార్ కు ఏ క్రిమినల్ కోర్టులోనైనా హాజరయ్యే, వాదించే, వ్యవహరించే హక్కు ఉంది. అయితే, సివిల్ కోర్టులో అటువంటి అపరిమితమైన హక్కును ఇవ్వదు. దీనికి విరుద్ధంగా, ముక్తార్ ఏ సివిల్ కోర్టులోనైనా ప్రాక్టీస్ చేయవచ్చని మాత్రమే

చెబుతుంది, కాని సెక్షన్ 11 ప్రకారం హైకోర్టు సబార్డినేట్ కోర్టులలో ప్రాక్టీస్ చేస్తున్న ముక్తార్ల విధులు, అధికారాలు మరియు విధులను ప్రకటిస్తూ నిబంధనలను రూపొందించవచ్చు. సబార్డినేట్ కోర్టుల్లో ప్రాక్టీస్ చేస్తున్న ముక్తార్ల విధులు, అధికారాలు ఏమిటో ప్రకటించడం ద్వారా హైకోర్ట్ వారిని క్రమబద్ధీకరించే విధంగా డీలిమిట్ చేయగలదని మనకు స్పష్టమవుతోంది. విధులు, అధికారాలను ఆచరించే హక్కుకు విరుగనివిగా భావించడం తప్పు. ఆచరించే హక్కు 'విధులు, అధికారాలపై ఆధారపడి ఉండాలి. భారత బార్ కౌన్సిల్ చట్టం, 1926లోని 15వ అధికరణలో ఉపయోగించిన పదం కంటే ఈ చట్టంలోని 11వ అధ్యాయంలో ఉపయోగించిన వ్యక్తీకరణ చాలా విస్తృతమైనదని గమనించాలి, ఇది హైకోర్టు న్యాయవాదుల హక్కులు మరియు విధులను కల్పించడానికి మరియు నియంత్రించడానికి నిబంధనలను రూపొందించే అధికారాన్ని బార్ కౌన్సిల్ కు ఇస్తుంది. అశ్వినీకుమార్ ఘోష్ వర్సెస్ అరబిందా బోస్ (1)లో మెజారిటీ తీర్పు ఉద్యమకారులకు ఏ మాత్రం ఉపయోగపడదని మేము భావించడం లేదు. ఆ నిర్ణయం సుప్రీంకోర్టు న్యాయవాదుల (ప్రాక్టీస్ ఇన్ హైకోర్టులు) చట్టం, 1951లోని సెక్షన్ 2 యొక్క వివరణలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఆ విభాగం ఆ విషయాన్ని అందించింది.

> "హైకోర్టు న్యాయవాదుల జాబితాలో నమోదు కాని వ్యక్తి ఆ హైకోర్టులో ప్రాక్టీస్ చేయడానికి అనుమతించే షరతులకు లోబడి బార్ కౌన్సిల్స్ లో ఏదైనా ఉన్నప్పటికీ, సుప్రీంకోర్టులోని ప్రతి అడ్వొకేట్ ఆ హైకోర్టులో ప్రాక్టీస్ చేసే హక్కును కలిగి ఉంటారు" అని పేర్కొన్నారు.సుప్రీం కోర్టు న్యాయవాదులకు తన విధి నిర్వహణలో ముఖ్యమైన భాగాన్ని వినియోగించుకునే హక్కును నిరాకరిస్తూ, ద్వంద్వ సంస్థను ఆచరణలో పెట్టడం అనేది ఆచరణలోని 312వ నిబంధన కంటే చాలా ఎక్కువని, ఇది తన ఆచరణ హక్కును, అటువంటి హక్కును ఉల్లంఘించే అధికారాన్ని తీవ్రంగా హరించడమేనని మెజారిటీ అభిప్రాయపడింది. పైన పేర్కొన్న 2వ అధికరణ ద్వారా స్పష్టంగా రిజర్వ్ చేయబడకపోతే, హక్కుకు విరుద్ధంగా ఉంటే తప్ప, చట్టం ద్వారా అధికారాన్ని స్పష్టంగా రిజర్వ్ చేయకపోతే, సెక్షన్ 2 ప్రసాదించిన హక్కుకు విరుద్ధంగా ఒక నియమాన్ని చేయలేమని మెజారిటీ అభిప్రాయపడింది. సుప్రీం కోర్ట్ అడ్వొకేట్స్ (ప్రాక్టీస్ ఇన్ హైకోర్టులు) చట్టం, 1951.

చట్టంలోని సెక్షన్ 9, 1లను కలిపి చదివి, సెక్షన్ 11లో పేర్కొన్న విధులు, అధికారాలు 9వ అధ్యాయంలో పేర్కొన్న ఆచరణ హక్కు నుంచి విడదీయబడకపోతే, 1వ అధికరణ ప్రకారం ఏం చేయాలో ప్రకటిస్తూ నిబంధనలు రూపొందించే అధికారం ఉన్నత న్యాయస్థానానికి స్పష్టంగా ఉంటుంది. లొంగిపోయిన న్యాయస్థానాల్లో ప్రాక్టీస్ చేస్తున్న ముక్తార్ ల అధికారాలు మరియు విధులు. ఈ చట్టంలోని 9, 11వ అధ్యాయాలకు ఇదే సరైన వివరణ అయితే, అశ్వినీ కుమార్ ఘోష్ వర్సెస్ అరబిందాబోస్ (,)లో మెజారిటీ నిర్దేశించిన సూత్రం ప్రస్తుత కేసులో పిటిషనర్లకు ఎలాంటి సహాయం చేయదు."

పైన పేర్కొన్న కారణాల దృష్ట్యా, చట్టంలోని సెక్షన్ 11 కింద హైకోర్టు రూపొందించిన నిబంధనల్లోని ఆర్.2 రూల్ మేకింగ్ అధికారానికి అతీతం కాదని, ఈ చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం తాము నమోదు చేసుకున్న వృత్తిని అమలు చేసే తమ ప్రాథమిక హక్కును పిటిషనర్లు ఉల్లంఘించారని ఫిర్యాదు చేయలేరని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. ఈ పిటిషన్ విఫలం కావడంతో దాన్ని కొట్టివేశారు.

ప్రతివాదుల్లో సగం మంది కనిపించనందున, ఎలాంటి ఖర్చులు ఉండవు.

పిటిషన్ కొట్టివేత..

(2) [1953] S.CR 131